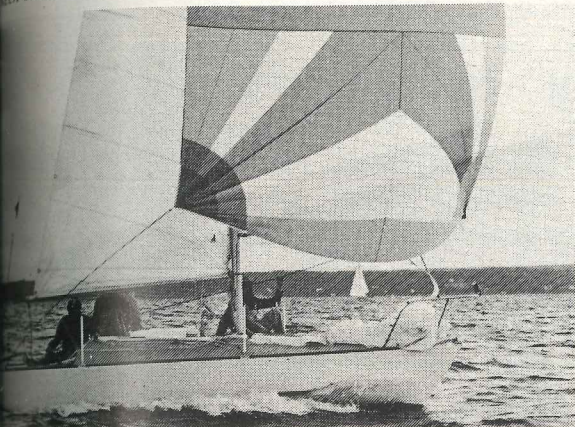

Fra tabbe-lageret i «Finn Sex»

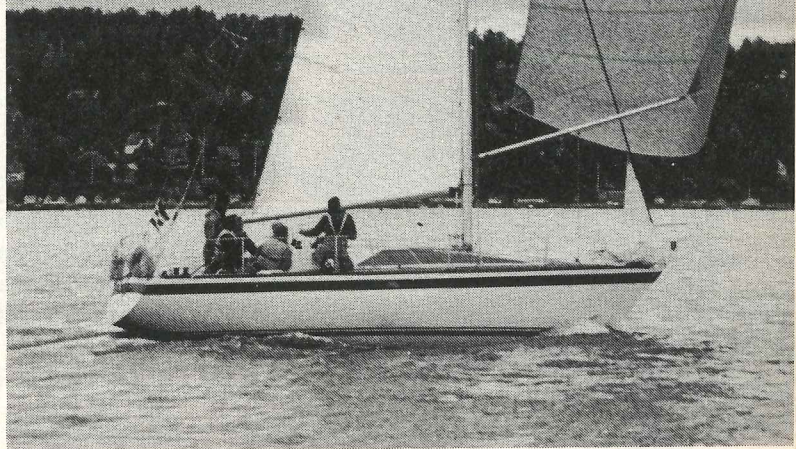

...som klarte å komme seg ut av den indre fjorden og forbi Jeløya formiddag ble det en nydelig kryss og slør ut mot runding. Her ble mange motorseilerne, en Vindø 50, med frivakta på rekka i en stil like før runding.

...rundt Mefjordboen var Mikkel Thommessen i den lynraske J-24. Han hadde seilt fra konkurrentene med vel 1,5 time på vei ut fjorden og nå feite inn mens vestavinden ennå sto. Over mål ved ett tiden morggen. Tatt i betraktning at de først startet i 9. start var dette Færder'n's største bragd denne gang.

...ert minne fra Færder-seilasens unge dager – den gamle 6 meter «Suegra» med Walther Medin ved roret, gikk som toget på ut fjorden natt til søndag.

Vår medarbeider, Morten Jensen, deltok i år med ny ¾-tonner, men måtte se seg grundig slått. Her forklarer han hvorfor!

For vårt vedkommende ble det samling syd for Jeløya. Båtene aktenfra kom seilende med spinnakere på nordavinden, mens båtene i fremkant ble liggende stille. Vår første tanke var at vi ikke måtte bli liggende i vindstille i strømmen og på så dypt vann at vi ikke kunne nytte dreggen. Vi ville også gjerne mot vest, i det vær-kartet ga bud om at all ny vind ville komme med vestlig komponent. Inn mot Østfold-landet var vannet helt blankt, mens vi ante et heng rundt Bastø. Vi satte derfor kursen tvers over fjorden på de siste restene av nordavinden. På Bastø-siden ble vi møtt av et vestlig drag, og vi gikk tett oppunder for å få full pott, for så og slå. Med fint strekk mot Bolærne følte vi at vi hadde lagt gulleget. Ved Jeløya lå fortsatt de andre og drev i stilla!

Men vinden kom også til dem, og den var langt sterkere enn den vi seilte på. Til vår store overraskelse fylte solgangsbrisen fjorden på østsiden, og vi kunne se båtene i le dra ifra igjen for styrbords halsler.

Ved Fulehuk møtte vi båtene som var gått langs østsiden av fjorden, det vil si; – vi møtte dem

ikke, fordi de krysset langt foran oss. En lærepenge; – istedet for å gå helt oppunder Bastø og fjerne oss fra resten av feltet (filosofien: mye vil ha mer.) skulle vi benyttet vestavinden til å komme lengst mulig ut fjorden i den retningen vi skulle! Vinden hadde vi, nemlig.

Vel rundt Fulehuk kom tabbe nr. 2. En Hero 101 slo på topp av oss, og seilte fortere. Resultatet var påtagelig frustrasjon ombord og all oppmerksomhet ble rettet mot trimmingen. Taktikken og strategien ble lagt på hylla. – Den Hero'en skulle ikke seile fra oss, nei! Men så skjedde. Båten vår var hele tiden irriterende logrig, og hva dette betydde i fart fikk vi nå tydelig demonstrert. Vi trimmet og trimmet, men Hero'en bare forsvant. Finn Sex var like logrig.

Et lyst hode ombord oppdaget plutselig at båtene bak i lo hadde tjent grassat; – Det lønner seg opplagt å gå lenger inn! Båten ble resolutt gjort klar til baut. – Kunne vi ikke ta Hero'en på fart skulle den i alle fall få det igjen på veivalget. Det vi i kampens hete ikke hadde oppdaget var at vinden var dreiet vestlig, og at vi ved å slå vestover bare ville overstå Færder...

Og det gjorde vi.

Senere ble det flere tabber, men også lyspunkter. Vi lærte i alle fall mye denne juni-weekenden.

MoJe